

Fehér Renátó

Ferdinánd híd

*Megfigyelni a hőtágulást a nyárutóban.
Szezont zár a nemzeti ünnep
– ez a néhány maradéknapp
már csak éber nyújtózkodás.
Domborodik a híd háta, és
feszül az aszfalt, akár a bőr.
Az anyageloszlásról a meztelenség
beszél a legérthetőbben, ahogy erről
a fájdalomról talán a megkorbácsoltak.
Az elővigyázatosság mégis eltúlzott,
a tűzijátékot a horizonton lövik föl,
vissza pedig a folyóba potyog,
se nem csíp, se nem csiklandoz.
Fölül mozdulatlan a fekete, ami feszül,
míg a mederben csak sínek futnak, folyton kifelé.
Csak a riadt kutyák sejthetnék, hogy
várakozástól nem lesz semmi közelebb.
Még valami zizegés, félprecíz mechanika,
és a bolthajlások alatt egy ország már sehol.*

Hosszabbítás

*Egy vonalkód ütemére
tördeli egymást fél- és holtidő.
Így csordogál többnyire a játék,
hogy gólelőnnyel jöjjön új taktika:
nem hirtelen, csak kishalál, ahogy
fogyni sürget bontatlan perceket,
amit a pályán kívül soha. Pedig
az időszámítás mindenhol ugyanaz,
az eredményjelző is részidőt mutat.
De a szabálykönyv csak az ellenfél
iránti sportszerűtlenséget bünteti.*

*A játékról legtöbbet pedig a labda tud,
aki kint felejtve fuldoklik a bejátszható
pályán, mert kiállították körülötte
mindkét csapatot. Az összefoglalóból
a kihagyott helyzetek is hiányoznak,
a tribün kiürül, hűlnek a reflektorok,
a gyeptégla szálai kiegyenesednek.
Hosszabbítás az, ami a következő
kezdőrúgásig eltart.*

Terminál

*Az újabb tízezer kilométeres jubileumra majd
landolás után koccint utaskísérő és pilóta,
a terminálsajtó pedig megírja, hogy
nemcsak a levegőben elválaszthatatlanok.
Arról már nem értesül az utazóközönség, hogy
mindig kilenc kilométer magasban, de hova
is vezetnek a légi folyósók azoknak,
akik föntről előzik az időzónákat,
de céltalanul bolyonganak az arrivalben,
mert megérkezni úgyis csak zuhanás után lehet.
Amikor pedig a reptéri motelben lefekvéshez
készülődnek, hogy összebújjanak, mint két koala,
beköszönt aznap a huszonötödik óra.*